
Scatterbrains

DEBAT

AF FLEMMING RØGILDS

 hvad skal vi der
når vi allerede er her og hvem er vi når vi ikke længere vil spille rollen
som den rationalistiske feministiske teknologikritik der går ud fra en opfattel-
 se af kvinder som enten marginaliserede eller ofre
for vi er her allerede og kan lige så godt se at få det bedste ud af det
inde midt i Cyborgens tarmslyng af flydende identiteter og overlappende ter-
 ritorier for det er her de sande hybrider findes
det er her vi støder på os selv som dem der er ifærd med at overskride
de nedarvede hegemoniske sociokulturelle og kønsmæssige barrierer
 så vi kan lige så godt se det virtuelle kommunikationsrum
 som et rum fyldt med skæve vinkler
 der skal bruges til at sætte nye dagsordener
 frem for de forbud og påbud
det universelle man hidtil har overbefolket verden med
i form af undertrykkelse af andre kønsudtryk og andre etniske og raciale sær-
 præg og fortolkninger af forhistoriens columbiade
 så hvorfor ikke fokusere på de positive potentialer
 i en både posthuman og postkønnet teknokultur
 der minimerer forskellene mellem mennesker og dyr
mellem det organiske og maskinerne og det fysiske og det ikke fysiske

i gode gamle Wieners ånd
når vi i stigende grad kan se os selv som kopier uden originaler
og af samme grund hverken er jeg mig du dig vi os
men en krop uden organer
som masser der bringes i bevægelse af et enkelt vindstød der skal hjælpe os
med til atter at genopfinde naturen
mens vi sidder bøjet over budskaberne på internettet om at vi er
de virtuelle fremmede
der ikke gider være alene hjemme
for at surfe den lokale vinduespudser frem
som et tekstuel rum af repræsentationer for alfabetter
der har fået dekonstruktivismen så galt i halsen
at der ikke længere er nogen jagt på karmaens syvende bud
om at vi er dem vi er og at dette er et så irreversibelt faktum
at morlille både er en sten der tynges til jorden og samtidig kan flyve op mel-
lem stjernerne og se på sit underjordiske arvegods som et væv af seksualitet og
materialitet med rødder i psykoanalysens ødipale konflikt med rødhætte
og hendes forsøg at skabe et nyt rum for litterære aktivister
i en særlig kvindeskripts narrative figurer
der er anderledes end den økonomisme der hidtil har præget vores analyser af
kvindernes rolle i fiskeindustrien for er det ikke også sådan
at grænsen mellem det organiske og det uorganiske liv
ophæves i fiskenes ontologiske status er det ikke netop sådan
at vi der intet har imod at være på kanten af op til flere nervøse sammenbrud
alligevel finder en samling på helhedens stumper i et stjernesystem af nomadi-
ske tegn på at verden er til og at vi ikke kan gøre andet end at udforske rummet
i og udenom os som de spredte forvirrede og håbløst ubeboelige hjerner
vi befolker årets dage med